

Exposition 'Architecture enlightened' – Ghent (B), 01/10/2014 till 05/11/2014

The building is just the beginning.

In only a few years time, Alex De Bruycker has acquired a very own voice in architectural photography. A voice so unique that one may wonder whether his work falls under that name. Alex's choices and topics show his great admiration for architecture, as well as his eye for detail. Alex "portraits" a building and chooses for atmosphere, as in all his other pictures.

If you want to see a building in all its glory, go and check it out. Because this is not what you get from Alex De Bruycker. Instead, he presents a detail of a building, questions elements and forms and creates a new image, in which the building is rarely recognizable.

A building doesn't realize what it comes across when Alex is near and his camera appears. How stately, how impressive and how grand it may be, the photographer analyzes and disassembles the building in his mind. His great mastery of black-and-white photography and his love for long exposures ensure that the image is always complete, full of drama and great readability. Alex De Bruycker often goes all the way and reveals something even the architect of the building might have missed. At that moment, an ordinary pillar transforms into a mysterious gate to a new world. A fly-over looks sublime once seen from below; the towers of a library change into boxes full of books. If you love buildings, you can easily stop watching. Alex De Bruycker steals your eyes and creates just that one image which is worthwhile taking home. (Geert Stadeus, chief editor SNOECKS -13/09/14)

Expositie 'Architectuur anders belicht' – Gent (B), 01/10/2014 tot 05/11/2014

Het gebouw is maar het begin

Alex De Bruycker heeft in een paar jaar tijd een heel eigen stem verworven in de architectuurfotografie. Zo eigen, dat men zich kan afvragen of zijn werk wel onder die noemer valt. Uit zijn keuzes en onderwerpen blijkt dat de fotograaf een grote bewondering heeft voor architectuur en een oog voor detail. Hij maakt als het ware een portret van een gebouw en kiest voluit voor sfeer, net als bij de andere foto's die hij maakt.

Wie het gebouw in al zijn glorie wil zien, moet er maar naar gaan kijken. Dat krijg je niet van Alex De Bruycker. In de plaats daarvan presenteert hij een detail van een gebouw, stelt hij elementen en vormen in vraag en creëert hij een nieuw beeld, waarbij het gebouw vaak niet herkenbaar wordt weergegeven.

Een gebouw weet niet wat het overkomt als Alex in de buurt is en zijn camera tevoorschijn haalt. Hoe statig, hoe imposant en hoe indrukwekkend het ook mag zijn, de fotograaf analyseert het, demonteert het in gedachten, en geen haar op zijn hoofd dat er aan denkt om het onmiddellijk weer ineen te steken. De bouwsteentjes op zich zijn al interessant genoeg. Zijn grote beheersing van de zwart-witfotografie en zijn liefde voor lange sluitertijden zorgen ervoor dat het beeld telkens AF is, vol dramatiek en van een grote leesbaarheid.

Vaak trekt hij het laken helemaal naar zich toe en onthult hij iets wat zelfs de architect van het gebouw wellicht niet zo heeft gezien. Dan wordt een zuil waar je normaal zomaar omheen loopt ineens een mysterieuze ingangspoort tot een nieuwe wereld. Dan blijkt een fly-over vooral van onderen subliem. Dan veranderen de torens van een bibliotheek in dozen vol boeken. Wie houdt van gebouwen, kan gerust even stoppen met kijken. Alex De Bruycker doet het in uw plaats, en maakt dan dat ene beeld, dat de moeite is om mee naar huis te nemen. (Geert Stadeus – Hoofdredacteur SNOECKS – 13/09/14)